

извършва“. И наистинж, гдѣ-то съ право и истинско чело-
вѣколюбіе ся иска добро-то, тамъ быва и добро.

28.

ПАКЪ НОВО НЪЩО.

Боянъ що ли ще прави пакъ? приказвали по-първи-ти селяне по между си. Кога-то надвечеръ всички леляне си почивали, Боянъ ходялъ по поле-то съ учителя и още съ нѣколко ученици, кон-то влачяли еднж веригж (синжирь), и побивали въ земж-тж колчета, а Боянъ гядалъ прѣзъ едно малко столче на колчета-та, и то по много врѣмя си маялъ; и учитель-тъ Божилю сщцо-то правялъ, а пакъ на колчета-та съвсѣмъ нищо нѣмало.

Това траяло цѣлж годинж. И кога-то селяне чюли, че Боянъ былъ измѣрилъ всичкж-тж Златарскж земж, и иска-ралъ на книгж всички-ты пжтица и пжтеки, тогава много ся улашили. Единъ другому гворяли: Брате, зло е! пакъ ще ся отваря бой, и Боянъ сега може да издаде на непрія-теля всичкж-тж ни земж.

Работа-та была въ това. Боянъ отбиралъ отъ земле-мѣрскж работж, ималъ и книги, отъ кон-то ся учялъ на то-ва. Той обучилъ на това и своя обичень Божила Стоиловъ, още и нѣколко селскы момчета, кон-то были способны за това. Защо-то венчка-та общинска гора была твърдѣ точно измѣрена; за това хрумжло му наумъ да ся измѣри малко и друго-то общинско имане, като нивы, ливады, градины, пжтица и д. т. и да ся забѣлѣжять на книгж.

Всяка нива, всяка пжтека, всяка ограда и всяка кжща были начъртаны на книгж твърдѣ ясно. Единъ увратъ земля ся паджлъ на единъ четвъртвтъ палець дългъ и широкъ. И кога-то тая голѣма карта ся свършила, Боянъ иж окачилъ въ общж-тж стаж. Селяне-ти всякой день тичяли да гя-дать плана и му ся чюдяли. Сега дошли малко на себе-си, и всякой си позналъ нивж-тж, градинж-тж и ливадж-тж. И най-добро-то было, че на всяко кжче земж была бѣлѣжена и негова-та голѣмина, сега дори наздраво всякой разбралъ, колчева е нива-та и ливада-та му, и всякой прѣписалъ своя брой. Това много спомогнжло за купуваніе и продаваніе, зашто-то земля-та не ся оцѣнявала вече на раскрачи, както